

Når en svamp forelsker sig er der ikke noget at gøre, heller ikke selv om kæresten er en tandbørste. For Passepartout Theatre Productions forestilling 'To BE' handler om kærlighed på flugt. Foto: Ole Højer Hansen

Tænk at være en badesvamp med blomst i håret

09-08-2017

'To BE' med Passepartout Theatre Productions er en original kærlighedsforestilling om et forelsket par, der pludselig bliver nødt til at flygte.

FAKTA

Passepartout Theatre Production: To BE -

Skabt af og spilles af: Jacques S. Matthiessen. Musik: Ole Højer Hansen. Aldersgruppe: 6-12 år. Spilles uden sprog. Varighed: 35 minutter. Turneforestilling. Oplevet på Aprilfestival 2017 i Sønderborg. Kan bl.a. opleves på Horsens Teaterfestival til september (www.horsensteaterfestival.dk). Turné: 2017/18. www.passepartout-theatre.com

Passepartout Theatre Productions udviser en vidunderlig æstetisk beskedenhed. Ikke noget med avanceret udstyr hos dette internationale dukketeater. Næh, når Jacques S. Matthiessen bare får lov til at lave teater sammen med en badesvamp og en tandbørste, så sker der mirakler. Og det er skønt at opleve, hvordan han med de mindste objekter kan skabe den største kærlighedshistorie.

I 'To BE' skildrer han samtidig den mest aktuelle kærlighedshistorie globalt set lige nu: Nemlig historien om to mennesker, som forelsker sig i hinanden, men som ikke må få hinanden, fordi de kommer fra forskellige kulturer. Derfor må de flygte fra deres land – og forsøge at få asyl et andet sted...

En fjern mundharmonika

'To BE' er en uimodståelig forelskeshistorie. Når den yndige badesvamp med nydelig elastik i taljen møder den maskuline tandbørste til en fest, opstår der i hvert fald en hed forelskelse.

Deres rørende kærlighedshistorie udvikler sig hurtigt til skægge lyde og eksotiske rytmer - og til skønne strejf af melodistumper fra en fjern mundharmonika eller en kontrabas et sted.

Og mens tandbørsten plukker en særlig smuk blomst til sin kærestes hår, står månen op...

Flygtningebåd af avispir

For børnene er det altså den perfekte kærlighedsidyl, der er etableret, da krisen indtræffer, og krænkelserne begynder. Da parret må flygte ud af landet og forsøge at passere en grænsestation, ser det dog ret sort ud. Ikke mindst fordi grænsevagten er en barsk blyantsdukke - og bommen er en lineal, der kun accepterer at vippe op og ned mellem to korkpropper på kommando.

Alligevel klarer flygtningeparret alt dette. Og da de endelig når ud til havet, klatrer de op i en farlig båd foldet af avispir...

På denne enkle måde får Passepartout Theatre Productions skabt en forestilling over den flygtningestrøm, der er et af verdens mest presserende problemer lige nu. Forenklet og formidlet, så også de 6-årige kan forstå, hvad der er dilemmaerne ved at flygte.

Det er godt gået. Og forestillingen har en fin dramaturgisk opbygning, så performerens nærmest får fortællingen til at opstå af sig selv gennem de opfindsomme, små objekter.

For meget FN

På en videoskærm bag performeren bliver der samtidig projiceret små 'tegnprogstegn' for de ting, der sker i forestillingen – tegn for 'at være' og 'mødes' og 'hjem'.

Forestillingen har tydeligvis en etisk agenda. Den handler om Menneskerettighederne – det er indlysende. Men man mærker, at det ikke bare er menneskerettigheder i daglig tale, der her er på spil, men FN's konkrete formuleringer fra 1948.

Det gør det hele ret firkantet. Når forestillingen ikke bare fortæller kærlighedshistorien, men tvinger ekstra sidehistorier med for at kunne proppe begreber som 'samlebånd' og 'ligeløn' ind i skolestarternes bevidsthed, bliver det lovlig manifestagtigt. Og det tager altså noget af poesien fra forestillingen.

Men selve flugthistorien og kærlighedsfortællingen har det fint. Med den yndigste stribe af nuttede svampetandbørstebørn. Og med badesvampemor med blomst i håret.

Af: Anne Middelboe Christensen